

Brugerinterviews med forældre til anbragte børn

Læs om hvordan Heidi, Henrik og Thomas benytter sig af FBU's tilbud, og hvilken værdi det har for dem, at de har fundet støtte gennem FBU under deres børns anbringelser. Sammen og hver for sig blev de i oktober 2025 interviewet af Louise Brydov fra FBU's landssekretariat.

Interviewene er lavet med inspiration fra narrative spørgemetoder. I Heidis, Henriks og Thomas fortællinger er der lagt vægt på, at de selv folder ud, hvorledes *de* konkret har oplevet den støtte de har fået, samt hvilken værdi støtten har haft for dem, deres nærmeste og deres håndtering af deres barns anbringelse. Samtidig er der lagt vægt på at høre om, hvad der er vigtigt for dem som forældre og brugere af FBU's tilbud. Interviewene er lavet på en måde, hvor Heidi, Henrik og Thomas har haft mulighed for at bevidne og derigennem bekræfte hinandens oplevelser.

Heidi

Forælder

Henrik

Forælder

Thomas

Forælder

Louise

Interviewer

Læs om deres erfaringer med

- Lokalforeningerne
- FBU-LINIEN
- Forældrekursus
- Bisidning

FBU ForældreLANDSforeningen

Forældreinterview om lokalforeningerne

Henrik får mange oplevelser sammen med andre forældre igennem lokalforeningen. Han finder også støtte, fællesskab og venskaber med andre, der som ham har et barn anbragt uden for hjemmet. Da han mødte op i lokalforeningen var han nervøs for ikke at føle sig velkommen, men han blev mødt af en frivillig med al den tid i verden, som han havde brug for, og stille og rolig kom han også i snak med andre. Lokalforeningen har været med til at inspirere og udfordre Henrik, så han i dag er mere i ro, og positivt indstillet overfor de mange svære spørgsmål som han skal tage stilling til om sin datter. **Heidi** har også oplevet sig godt modtaget og lyttet til. Lokalforeningen har betydet alt for hende.

Henrik, du vil gerne fortælle om hvad du blandt andet benytter FBU's lokalforeninger til. Men kunne du starte med at fortælle lidt om, hvad du i det hele taget bruger FBU til?

Uha. Støtte. Rådgivning. Sparring. Både på landsplan, men også lokalt.

Du har noget erfaring med lokalforeningens tilbud. Hvad er det for nogen aktiviteter du har været med i?

Der har været rigtig mange aktiviteter. Altså vi har nogen faste traditioner efterhånden, hvor vi er i Tivoli hvert år til jul. Det er efterhånden fast tradition. Der er jo vores forældrecafe, vi har en gang om måneden. Der kommer jeg af og til, og har også vagter der af og til, men kan jo også godt finde på, selvom jeg ikke har vagt, at køre ind og siger hej og få en kop kaffe og et grin. Eller 25. Så er jeg ofte med på deres udflugter. Man laver udflugter kun for forældre. Der er blandt andet vores julebowling. Det er kun for forældre.

Der er udflugter, som for eksempel julebowling?

Ja. Så har vi arrangementer, hvor der må deltage forældre og egne børn. Der er nogen der har troet, at når de var bedsteforældre, så kunne de da også bare lige få deres børnebørn med, men den går altså ikke lige helt. Jo. Det gør den på den måde, hvis forældrene er medlem af foreningen og også skal med. Hvis Heidis mor nu var medlem af foreningen, så kunne hun godt deltage i vores arrangementer sammen med sin datter og børnebørn.

Så for at kunne være med i lokalforeningens tilbud, så skal man være medlem. Er det sådan det er?

Ja. Det er sådan det er.

Så centrum for aktiviteterne i lokalforeningen, det er forældrene?

Ja.

Er der nogen andre udflugter?

Vi har været i Horsens Statsfængsel. Vi har været i Faaborg Arrest. Vi har været i Odense Zoo. Vi har været i Legoland.

Så der er mange forskellige aktiviteter, du har været med i.

Og så vores mest berømte aktivitet efterhånden, tror jeg. Det er vores sommerlejr. Vi søger midler og har indtil nu fået midler til at lave en sommerlejr for forældre med egne børn.

Henrik, din baggrund for i det hele taget at søge kontakt til lokalforeningen. Hvad var den i sin tid?

Jamen det var jo, at jeg selv havde fået et barn, som var blevet anbragt 2 timer efter fødslen. Vi fik udleveret en lille pjece, og så blev jeg jo nysgerrig på, hvad var det for noget? Og så ringede jeg, og jeg ved ikke hvor længe vi snakkede, men ret længe i hvert fald, hvor jeg fik lov til at høre om foreningen. Hvad de kunne hjælpe med, og hvad de ikke kunne hjælpe med.

Så opsøgte vi lokalforeningen, hvor vi kom meget min datters mor og jeg. Det var mere reglen end undtagelse, at vi skulle derud, når det var åben.

Kan du huske hvad du håbede på med at henvende dig til lokalforeningen?

Jeg kan i hvert fald huske, at jeg var rigtig, rigtig glad for, at jeg havde min daværende kæreste med, så jeg ikke var alene. Jeg har en ret sjov historie, synes jeg selv. Vi kommer ind ad døren i lokalet og ud fra køkkenet af kommer der en og siger til os, I to, I kommer lige med mig. Det eneste hun glemmer det er at tilbyde os kaffe eller te. Vi fik en snak med hende under 6 øjne. Da vi så var færdig med snakken, fik vi at vide, jamen vi var da velkomne til at komme med ud i fællesrummet, og sidde og snakke og hygge med de andre, og det gjorde vi. Så den der nervøsitet jeg havde, da jeg gik ind af døren, den forsvandt ret hurtigt.

Det du håbede på, hvad var det?

Jeg håbede jo på at blive godt modtaget, men samtidig var jeg usikker på, hvordan vil de nu modtage mig. Jeg frygtede måske lidt det der, hvad vil du?

Så hvordan blev du faktisk mødt? Du havde håbet på, at du blev godt modtaget. Hvordan blev du mødt?

Altså jeg følte lidt den der følelse af, at jeg tager jer under mine vinger. Og så betyder det jo også meget, hvordan eller hvad personen udstråler. Det var egentlig ikke så meget udseendet, men det var måden hun tog imod på. Jamen jeg har alverdens tid til at sidde og snakke med jer.

Hvad gjorde du så selv der, da du blev modtaget på den måde?

Jeg slappede af, så jeg åbnede nok mere op, end jeg ellers havde forestillet mig. Snakkede en aller helvedes masse. Altså det er nok noget af det jeg kan være rigtig god til nogle gange. Det er at snakke og snakke og snakke og snakke. Og endelig var der en, der havde tid til og lyst til at høre på min historie.

Hvorfor er det vigtigt for dig? Det her med, at der var en der havde lyst til at lytte på din historie?

Fordi jeg føler mig velkommen. Du er værd at vente på, og at have tid til. Det har jo også ført til, at jeg havde lyst til at komme igen. Hver gang der er et arrangement, så prøver jeg på at deltage.

Så den her modtagelse i lokalforeningen den gjorde et godt indtryk på dig. Du fik lyst til at komme igen, og det har siden gentaget sig rigtig mange gange. At du tog kontakt dengang, hvad betyder det egentlig for dig, nu?

Det betyder at gense gamle ansigter, altså kendte ansigter.

Hvorfor nævner du det?

Vi har jo en fortrolighed indbyrdes. Vi har en lidt sort humor indbyrdes. Vi kan godt lide og drille hinanden i sjov altså.

Har det haft nogen betydning for andre end dig selv, det at du opsøgte lokalforeningen med din kæreste dengang?

Det havde i hvert fald en stor betydning for hende. Der er jeg ikke et sekund i tvivl om. For mig personligt har det fået den betydning, at jeg har fået en eller anden form for ro.

Så i forhold til at du havde fået et barn anbragt lige efter fødslen, der oplever du at lokalforeningen har hjulpet dig til, at du nu er mere i ro omkring børnesagen?

Ja.

Hvad betyder det for andre end dig, for dine venner, din familie?

For min datter betyder det i hvert fald, at hun oplever en far, der prøver på at støtte op om det, hun rigtig gerne vil. Jeg siger ikke bare nej for at sige nej. Hvis jeg endelig siger nej, så er det fordi jeg har et sagligt argument.

Henrik, denne her ro du beskriver, som du har fået med tiden, og at du siger mere ja nu, hvordan har lokalforeningen har været med til at skabe den forandring i dig?

De har udfordret mig. Jamen, Henrik hvad kan der ske, hvis du siger ja? Hvad kan der ske, hvis du siger nej, altså lidt plus og minus. I starten var det de frivillige. De kunne godt finde på nogen gange og skubbe lidt til mig.

Hvem kunne det også være?

Jamen så har det været FBU-LINIEN, men det har været på lidt andre planer. Og også det at jeg ser andre forældre sammen med deres børn.

Tak Henrik. Heidi, du har siddet og lyttet til at Henrik har fortalt om det han har oplevet med at være en del af FBU's lokalforening. Er der noget, der gør særligt indtryk på dig?

Han lægger rigtig meget vægt på det fællesskab, der er, og alle de arrangementer, der er. Det er jo både arrangementer for forældre med egne børn, og det er også arrangementer kun for forældrene.

Og det her med at man føler sig velkommen. Man føler sig lyttet til. Og jeg kan sige på egne vegne, at lokalforeningen betyder altså bare alt.

Du har nemlig selv benyttet lokalforeningen?

Ja. Det betyder simpelthen bare alt. Det betyder rigtig meget for en.

Forældreinterview om FBU-LINIEN

For **Thomas** blev et opkald til FBU-LINIEN en vej ind i FBU's foreningsliv, hvor han har dannet mange venskaber. Thomas har løbende benyttet FBU-LINIEN under hans barns anbringelse. Han er både blevet udfordret og lyttet til af rådgiverne. *"Det er det opkald jeg aldrig har fortrudt jeg tog"*, siger Thomas om sit første opkald. Opkaldet blev begyndelse på en positiv udvikling for Thomas. For **Henrik** har FBU-LINIEN været en støtte, når han har stået i svære dilemmaer og søgt svar på kringledede juridiske spørgsmål. På **Heidi** gør det indtryk, at rådgiveren ved noget om det man ringer om.

Thomas, du har fortalt mig at du har benyttet FBU-LINIEN. Kan du fortælle lidt om baggrunden for at benytte FBU-LINIEN?

Min daværende svigermor ringer til mig og min ekskone, og så siger hun, jeg har et nummer her I lige skal prøve og ringe på. Min søn han blev tvangsfjernet, og derfor følte vi os stemplet som dårlige forældre. Det gjorde, at vi ikke rigtig havde nogen at snakke med om det.

Hvad var egentlig din tanke med det opkald, Thomas?

Min tanke var på det tidspunkt: 1, hvorfor skal jeg ringe til det her nummer og 2, kan de overhovedet hjælpe mig? Men den der professionalisme du mødte i den anden ende, gjorde at du vidste der var hjælp at hente, og du følte dig også imødekommet i dine spørgsmål.

Det var jo nok sådan lidt et råb om hjælp et eller andet sted, fordi det eneste jeg lavede det var jo at fælde træer dagen lang, og få min vrede ud. Jeg havde så mange aggressioner der skulle ud dengang.

Hvad kan du huske fra dit første opkald?

Ej, der var meget råben og meget skrigen og en meget sur stemning, men rådgiveren var jo meget professionel og fik mig talt ned og slappe af. Det er jo ikke min skyld og hør nu, og så videre.

Ja, hvad gjorde rådgiveren?

Hun snakkede jo stille og roligt hele vejen igennem. Og var det jeg ville kalde en professionel lytter, og kom med gode råd og opfordringer.

Hvad kom der egentlig ud af det opkald for dig? Du siger, at det var nok et råb om hjælp, men hvad kom der egentlig ud af det? Hvad førte det til?

Umiddelbart så har det jo ført til, at mit liv har ændret sig totalt lige siden. Til det bedre.

Det har haft den betydning, at jeg er kommet ind i et fællesskab, der gør, at man altid ved, at der er nogen, man kan ringe til og få hjælp, og det har gjort, at man altid har venner og bekendte, man kan række ud til. Og så har det også gjort, at i dag der sidder du ikke alene, du sidder sammen med andre forældre i samme situation.

Har det haft nogen anden betydning for dig, Thomas?

At jeg blev lyttet til som menneske, og så har det været den største gave, at jeg har lært at slappe af med mig selv, og min vrede er totalt væk i dag til systemet.

Har det haft nogen betydning for andre, det at du begyndte at benytte FBU-LINIEN?

For mine børn har det jo haft den effekt, at jeg har set mit barn siden. Jeg ser ham dog ikke mere. Nu vil han ikke selv. Det har også haft den effekt, at min familie siger jeg slapper mere af og at jeg har ændret mig. Jeg har hørt utroligt mange steder fra, at jeg har ændret mig som person og er blevet et bedre menneske.

Opkaldet på FBU-LINIEN. Hvilken effekt har det haft?

Det har haft den effekt, at man vidste, der var et sted, man kunne ringe til, hvis man har brug for hjælp. Hvis du har et spørgsmål der knager eller noget der fylder, så kan du altid ringe og spørge. At man så også når 35 andre ting i samtalen også, det er en anden side af sagen.

Man ved at den der sidder i den anden ende af røret, det er en man man kan stole på, og man ved det er en man man kan snakke fortroligt med, og det har meget at sige i de her sager, og man ved også, at man kan altid få et godt råd.

Er der noget der måske ikke er så godt ved det?

Nej, ikke ud over at der er mange der ringer, så det er ikke altid let at komme igennem.

Nej, det har hjulpet på sagen, og det har hjulpet på, at jeg har lært min sag at forstå, og at jeg har ændret mig til det bedre.

Hvordan har du det med, at det har fået den betydning for dig?

Det har jeg det godt med. Altså jeg har jo den glæde i dag, at jeg kan sætte mig og grine lidt af det hele, i stedet for at kaste med borde og stole som jeg gjorde dengang. Det har jo virkelig ændret sig. Selv mit barn kan jo se jeg har ændret mig.

Hvis jeg sidder en torsdag aften og det hele brænder på, så kan jeg ringe og få støtte og hjælp, og det har jo virkelig meget at sige, at man har den der mulighed i FBU-LINIEN. Jeg vil kalde det, at det jo nok er det opkald jeg aldrig har fortrudt jeg tog.

Henrik, du har også lidt erfaring med at bruge FBU-LINIEN?

Jeg lægger mærke til, at Thomas siger, at han er blevet lyttet til. Det er nemlig også min oplevelse, når jeg har haft ringet til FBU-LINIEN. Det kan jo godt være, at jeg ikke har fået et svar her og nu, men jeg har aldrig nogensinde ringet og stillet et spørgsmål, og så blevet afvist. Det kan godt være, at den jeg har snakket med ikke har kendt svaret, men så har sagt, ved du hvad, Henrik, det er jeg sgu ikke helt sikker på, eller hvordan de lige har formuleret det. Jeg bliver lige nødt til at undersøge det og så vende tilbage til dig.

Henrik, du er blevet udfordret lidt på, at du selv har haft nogle erfaringer, når du har ringet til FBU-LINIEN, og det har været med til, at du selv har grebet din datters anbringelse an med det i bagtankerne?

Der er ikke nogen der har givet mig større udfordringer end FBU-LINIEN. På et tidspunkt begyndte de at udfordre mig og mere sige til mig, at Henrik, du har jo selv fortalt, at du har været anbragt ti forskellige steder som barn og ung.

Hvordan var det så at blive hjemgivet? Hvordan var det så at blive sendt afsted igen? Jeg må indrømme, at så begyndte jeg at tude og tænke, og kom frem til den konklusion, at det skulle min datter i hvert fald ikke opleve.

Hvad tænker du Heidi? Hvad lægger du mærke til, at Thomas fortæller, som gør indtryk på dig?

Jamen det der gør mest indtryk, det er at han nævner det her med, at det er en professionel hjælp. Det er ikke bare frøken eller hr hvem som helst der sidder bag røret. Det er faktisk en der ved, hvad vedkommende taler om, der sidder i røret. Den hjælp, den støtte, den guidning man får, jamen det betyder alt.

Forældreinterview om forældrekurset

Heidi sprang spontant til og tog på forældrekursus. Det var ikke uden nervøsitet. Nu elsker hun at komme på kursus hvert år og gense gamle venner og få ny inspiration. **Henrik** er gammel i gårde hvad angår FBU's forældrekursus. For ham er fællesskabet det vigtigste, og som erfaren FBU'er er han ikke bleg for at skubbe lidt til de andre kursister med udfordrende spørgsmål.

Vil du sige lidt om baggrunden for, at du i sin tid søgte kontakt med FBU og kom på forældrekursus?

Jamen det kom ret spontant. Samværskonsulenten hun kom bare og sagde skriv under, du skal tilmelde dig det her. Det var ret grænseoverskridende. Jeg havde 5 minutter til at tænke om det var noget jeg ville eller ej, så der var rigtig meget spænding og nervøsitet, men jeg tænkte bare let's go, altså lad os da prøve det og se hvad det er for noget.

Hvad håbede du på Heidi? Hvad var du nysgerrig på?

Jamen det er mere, hvad har du nu kastet dig ud i? Det er spændende. Det har jeg ikke prøvet før. Lidt Pippi Langstrømpe. Kan jeg det her? Selvfølgelig kan man det. Det var bare mega spændende.

Hvad skete der så der første gang du var på forældrekursus?

Jamen du bliver jo mødt af rigtig mange nye mennesker og man kommer der som ny og man tænker, puh føler jeg mig nu hjemme her? Kan jeg nu det her? Men altså den allerførste jeg møder, da vi kommer frem til stedet, så når jeg dårligt at sætte min taske, så får jeg et kæmpe knus af en vildt fremmed mand, og jeg står sådan lidt og tænker, Holy Moly, hvem er du? Jeg gengælder knuset og det var egentlig ret varmt.

Hvad gjorde du selv Heidi, da du ankom den første dag?

Jamen da jeg så fik det knus der, så var jeg sådan helt puh, jeg kan faktisk godt det her. Det her det virker faktisk rummeligt, og når man så kommer ind og man hører om det, jamen så er man jo bare helt afslappet. Man føler sig lidt

hjemme og man føler sig ikke alene. Man hører andre, der faktisk står i samme situation.

Hvad var det for nogen oplevelser du havde sammen med de andre på kurset?

Jamen, jeg fandt jo ret hurtigt ud af at alle deltagerne det var jo forældre med anbragte børn. Nogen der enten havde været anbragt eller stadigvæk var anbragt, og jeg stod selv og havde lige fået 2 anbragt.

Hvad skete der undervejs på sådan et kursus?

Man starter med et hovedoplæg, og så har man valgt nogle grupper på forhånd, og så bliver man sendt ud i grupperne, og så bliver man egentlig bare klogere på de forskellige ting ude i grupperne. Så samles man og har noget evaluering. Om aftenen er der underholdning.

Var der nogen krav til at du skulle kunne noget særligt?

Overhovedet ikke. Man skulle bare møde op og lytte og lære og tage til sig af viden. Jeg anede ikke hvad det var og jeg elsker det hvert år.

Hvad er det der er vigtigt for dig i sådan en oplevelse?

Jamen, det er at lære noget nyt, blive klogere på nogen flere ting. Og så gense venner og bekendte fra hele Danmark. Det var også nyt og spændende at høre andre accenter.

Jeg troede jo bare at jeg var alene. Jeg vidste jo ikke der var så mange der havde anbragte børn. Så det der med at man lige pludselig møder nogen der står i samme situation, det gør rigtig meget, fordi så har man jo lige pludselig fælles ting, man kan snakke med hinanden om.

Så det har haft betydning for dig at deltage på kurset. Har det nogen betydning for andre?

Det har jo også udviklet mig sådan lidt personligt faktisk at komme der, fordi man får denne her viden som man bringer med hjem. Jeg var en meget vred forælder i starten. Det er jeg slet ikke længere. Jeg er gået fra at være en vred forælder til lige pludselig at være en glad mor.

Hvordan har du det med, at det har haft sådan en betydning?

Jamen jeg har det rigtig dejligt med det, og det giver mig en indre ro. Rigtig meget.

Har det nogen betydning på nogen måde i forhold til din anbringelsessag?

Jamen nu der har jeg jo en bedre forståelse af, hvorfor sagsbehandleren arbejder, som hun gør, hvorfor hun siger tingene som hun gør. Så jeg har fået en meget bedre forståelse af, hvordan sagsbehandleren arbejder. En bedre selvindsigt i dagligdagen og i kampen mod at barnet har det bedst imens det er anbragt.

Tak Heidi. Henrik, er der noget, du sådan særligt lægger mærke til i det Heidi fortæller?

Jeg lægger mærke til, at hun i mine ører næsten blev tvunget til at tage på forældrekursus, men alligevel tog bolden op og sagde, jamen, lad mig prøve det. Jeg ved jo ikke hvad det er, så jeg er nødt til at finde ud af, hvad det er, for at jeg kan sige om det er godt eller skidt. Hun var nervøs, og det tror jeg alle nye er, når de skal møde 70, 80, 90 nye mennesker, som de ikke har set før.

Hendes glæde bliver jeg virkelig glad for, fordi for mig er det også det, at der er rigtig mange forældre i landet, der har anbragte børn af den ene eller anden eller 27. grund.

Du har prøvet selv at være på sådan et kursus?

Det har jeg. Jeg var med første gang i 2009. Så det er nogle år siden. Når folk de kommer og snakker med mig, så kan jeg lytte til dem. Afhængig af hvem det er, så kan jeg jo også godt finde på at udfordre dem lidt, ved at stille sådan nogen lidt grimme spørgsmål.

Hvis du skulle sige lidt om noget af det, det selv har givet dig at være på forældrekursus? Hvad kunne det være?

Fællesskabet. Det er simpelthen så vigtigt, at man ikke føler sig udenfor, og alle kan snakke med alle. Selvfølgelig er der nogen man snakker bedre med end andre. Det ville være underligt, hvis du kan snakke lige godt med alle mennesker der er omkring dig. Men også det der, at følelsen af du er ikke alene. Du er ikke den eneste i Danmark, der har et barn anbragt ude på hjemmet.

Jeg har fået ny viden. Ej efterhånden er det lidt svært og få ny viden, fordi jeg er så gammel i gårde. Jeg er så også selv med til at komme med forslag til temagrupperne. Jeg sidder i kursusudvalget.....

Forældreinterview om bisidning

For **Henrik** som for mange andre forældre kunne det være svært at styre følelserne på møderne på kommunen. Nu går det meget bedre med det. Med en bisidder ved sin side har Henrik flere gange oplevet, at møderne er gået bedre, og han har følt sig støttet, lyttet til og at møderne har givet et større udbytte. En bisidder kan også hjælpe med at få budskaber leveret og med at få oversat systemets sprog til hverdagssprog. **Thomas** oplever, at en bisidder kan hjælpe med at holde øje med, hvornår det kan være en god ide med en kort pause. På møder om børnesagen kan der være mange følelser på spil og der kan være ting på mødet, som kan være svære at sluge. Derfor er det rart at have en med, som bare er der for en.

Henrik, tak fordi du vil fortælle mig om den oplevelse du har haft med at bruge bisidderne hos FBU. Din baggrund for at søge bisidning igennem FBU, kan du sige lidt ord om det?

Jamen det kan jeg godt. Vi skulle til møde på kommunen dengang, og vores støtteperson kunne ikke, og så var vi ude i Forældrefristedet. Det er noget FBU-Syd drev dengang. Der fik vi en der hedder Poul overtaget til at tage med som bisidder dagen efter.

Ja, hvad var det Poul han skulle med til?

Jamen, det var et møde på kommunen. Om det var et opfølgningsmøde, eller om det var et samarbejds møde med en forvaltning, det kan jeg ikke helt huske.

Omkring en børnesag eller?

Ja. Fordi altså i starten der var jeg rigtig vred. Jeg kunne ikke se, at det var nødvendigt at mit barn skulle være anbragt, og kommunen var bare nogle røvhuller, og de gjorde bare hvad der passede dem, og de sagde altid nej, når jeg bad om noget, var min følelse dengang.

Du havde så brug for en bisidder. Hvorfor havde du egentlig det?

Jeg havde brug for to ekstra ører til at høre hvad der blev snakket om, fordi jeg havde en gang tidligere i hvert fald prøvet ikke at have nogen bisidder med,

og det gik op i hat og blå briller for at sige det rent ud. Jeg følte efterfølgende at forvaltningen løb fra alle de aftaler, at vi lavede.

Så det var egentlig lige så meget også for at sikre min daværende kæreste og mig, ved at have de der to ekstra ører, men også til lige at klappe os på skulderen. Han var ret hård, fordi han kom hjem til os, jeg tror 1,5 time før mødet skulle være, hvor vi sidder og snakker om det her møde vi skulle til, og så siger han, ja I skal lige være klar over, at jeg er meget firkantet, og hvis jeg tænker, at I ikke taler pænt, så får I det at vide. Hjælper det ikke, så rejser jeg mig op og går.

Ok. Der var klar besked.

Der var klar besked. Fordi som han sagde, det nytter ikke noget eller I vinder ikke noget ved at sidde og skælde ud og råbe og skrige af dem. Men hvis I derimod kan tale stille og roligt og prøve på at tale pænt til dem, så kommer I meget langt hen ad vejen.

Og hvad håbede du på at Poul han kunne hjælpe dig med?

Til at give mig ro til at kunne bevare fatningen og koncentrationen og ikke lade mit temperament løbe af med mig.

Så det du faktisk søgte hos Poul der, hvad kunne man kalde det, hvis man skulle kalde det noget?

Opbakning. Moralsk opbakning, hvis man kan kalde det det. Og jeg er her.

Hvad skete der så, da Poul han tog med til det her møde? Prøv at tegn et billede for mig af, hvad der skete?

Jeg havde på forhånd skrevet til dem, at vores støtteperson ikke kunne, så vi havde en bisidder med fra FBU. Det blev jeg jo rådet til at gøre, sådan så det ikke kom bag på dem. Vi blev taget imod og budt på kaffe, og mødet gik i gang, og det gik over alt forventning.

Ja, og hvor sad du og hvor sad Poul?

Poul sad ved siden af mig, som jeg husker det.

Kan du huske hvem der ellers var med?

Ja, det var en børne-og ungechef med, og så var der en der også var lidt højere oppe i hierarkiet end socialrådgiverne. Det var nok også min skyld, at det kom op på det niveau, fordi jeg var meget vred i starten og jeg skældte ud og jeg talte ikke særlig pænt til de her socialrådgivere.

Jeg kom nogen gange til at sende nogle mails. Jeg vil ikke sige, at jeg skammer mig over dem i dag, men jeg ville i hvert fald sige, at i dag bruger jeg en anden metode. Når jeg skriver mails, så lader jeg den stå. Og når den så har stået tilpas længe, så kan jeg slette det hele, og så kan jeg starte forfra og skrive i en ordentlig tone.

Hvad var det du selv gjorde på det møde?

Jamen jeg prøvede på at tale stille og roligt, og det synes jeg egentlig også lykkedes. Altså i hvert fald rejste Poul sig ikke og gik, og han sagde ikke på noget tidspunkt, kan vi så lige få salontonen, eller skal vi lige have 5 minutter? Så jeg tænker at min tone og mine ordvalg har været okay.

Du fortæller mig, hvad Poul han ikke gjorde? Hvad gjorde Poul?

Jamen han var der jo bare.

Han var der bare?

Ja, og det er jo det der er vigtigt som bisidder, det er at de er der, men også viser den de nu bisidder for, vi er her for dig.

Hvad kom det til at betyde for dig, at det var sådan Poul han hjalp dig?

Det kom til at betyde, at det blev faktisk et mod forventningen rigtig godt møde. Vi blev stillet nogle ting i udsigt, men fik også at vide, at vi vil undersøge det ved at indhente nogle udtalelser. Og de ting vi fik sat i udsigt, det var noget mere samvær med vores barn.

Så du havde en oplevelse af, at du kunne bedre være på mødet, så det blev et godt møde, og der var faktisk også sådan, at der blev lavet nogle aftaler og du blev stillet i udsigt, at du kunne få noget mere samvær. Hvordan har du det med, at det var sådan, det fik betydning?

Jamen det har jeg det fint med, fordi jeg gik jo derfra og følte jeg var blevet lyttet til.

Var der noget ved det at du havde bisidder med, som du ikke er så tilfreds med?

Nej. Det synes jeg ikke.

I en anden situation, hvor det var en anden bisidder jeg havde med, der forstår jeg ikke en pind af hvad sagsbehandleren siger. Hun forklarer det på samme måde fem gange. Til sidst bryder bisidderen ind og spørger sagsbehandleren, om hun må prøve at forklare mig det. Og det måtte hun godt, og i løbet af 20 sekunder, så har hun forklaret, hvad det egentlig var.

Aha, så du har også en oplevelse af at bruge bisidder i en anden sammenhæng, hvor bisidderen kunne hjælpe dig med at forklare det i nogle andre ord end sagsbehandleren kunne?

Ja, hun talte undskyld udtrykket socialrådgiver sprog.

Hvad er det, der er vigtigt for dig?

Jamen det er jo, at jeg føler at jeg bliver lyttet til. At man tager det, jeg siger alvorligt, man siger ikke bare nej.

Kan du komme i tanke om en oplevelse fra et andet tidspunkt i dit liv, hvor at det har været noget, der har haft betydning for dig?

Sådan har det været mange gange. Altså den der anerkendelse af, at man ikke tager mine i gåseøjne færdigheder fra mig.

Henrik, du er selv begyndt at være bisidder. Hvad er det du gør som bisidder, når du er ude som bisidder?

Hvad gør jeg? Jeg snakker jo med mor eller far, eller hvem det nu er jeg er bisidder for, eller hvis det er et ægtepar, så snakker jeg sammen med begge to inden mødet. Spørger dem, hvad der er vigtigt for dem. De fleste gange har det været en mor, at jeg har været bisidder for, og allerede efter den første gang kigger hun på mig og så siger hun, jamen Henrik du var der jo bare. Det er jo også det jeg skal. Og så siger hun så, og det slog mig meget, jeg føler faktisk at sagsbehandleren lyttede meget mere til mig i dag, end han plejer at høre.

Hvordan vil du sige der bliver taget imod det, at du er med som bisidder?

Jeg har ikke oplevet nogen problemer med det.

Jeg spørger dem, at hvis der endelig er noget jeg har at tilføje eller spørge om, må jeg stille det spørgsmål? Eller må jeg komme med en kommentar? Fordi normalt som bisidder skal du jo bare holde din mund, og lytte og være der for den du er bisidder for.

Så hvordan gør du?

Hvis jeg har en fornemmelse af at mor eller far ikke helt har forstået, det der bliver sagt, så spørger jeg.

Så for den som du er bisidder for, hvad er det den person får, ved at have dig ved sin side?

Man får to ekstra ører, og vi kan snakke om det efterfølgende. Det kan være samme dag, hvis vi går udenfor og står et eller andet sted og står og snakker. Eller det kan også være senere samme dag i telefonen, eller måske nogle dage efter i telefonen, at vi lige tager og laver debriefing.

Sådan her afslutningsvis, Henrik, hvad er det, der er vigtigt for dig, når du gerne vil hjælpe andre forældre?

Det er at andre forældre føler sig mødt, og at de ikke er alene.

Thomas, du har siddet og lyttet til Henrik fortælle, at han har haft en bisidder med, når han har haft et møde i børnesagen. Vil du fortælle lidt om, hvad det er der gør indtryk på dig ved det, Henrik han har fortalt.

Jamen, det gjorde meget stort indtryk, at bisidderen Poul sagde, at nu er det altså lige sådan her det kører, ellers så sker der en konsekvens, og den lærer man jo så af.

Og så gør det utroligt stort indtryk på mig, at Henrik han forstod, at det er fordi man er flere ører til at lytte, sådan så man ikke sidder med sagen selv, men kan have en ved siden af. Det kan være en form for buffer. Det er vigtigt at man kan snakke med dem bagefter.

Så bliver jeg glad for og høre at på et tidspunkt, hvor han var sammen med en socialrådgiver, der forklarer noget fem gange, at bisidderen faktisk kunne forklare det på under 20 sekunder.

Hvad får det dig til at tænke om den her bisidderordning?

Jamen jeg synes jo den er genial. Jeg har også selv gjort brug af den flere gange, så jeg synes jo også det er rart, at man kan tage en med, og også en

der ligesom i Henriks tilfælde kan sige, hvis det lige går lidt skævt, så går vi lige udenfor og lige slapper af. Det har jeg selv prøvet med en bisidder.

Det har været nyttigt for dig, det her med at kunne have en der støtter dig, og også til for eksempel at gå lidt ud?

Altså i starten der var jeg ligesom både Heidi og Henrik meget vred på systemet. At man kunne tage den der pause, så er det måske lidt lettere at sluge de der ting der kommer, der er træls.

Så er det lidt lettere at sluge det der er træls. Tak for det, Thomas.